

МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ

СОСНОВСЬКА І. М. аспірант кафедри бухгалтерського обліку
Сумський національний аграрний університет м. Суми,
Україна

Обґрунтовуючи методичні основи комплексної оцінки фінансового стану підприємства та її складових як підгрунтя моніторингу управління економічною безпекою діяльності м'ясопереробних підприємств, слід зазначити, що фінансовий стан підприємства аналізується сукупністю показників, що відображають наявність, розміщення й використання ресурсів підприємства, його реальні і потенційні фінансові можливості [1, с. 87]. Методичні основи діагностики економічної діяльності м'ясопереробних підприємств передбачають повний аналіз за результатами його господарської діяльності та відпрацювання оптимальних пропозицій щодо усунення виявлених недоліків. Основою діагностики економічної діяльності м'ясопереробних підприємств повинен бути постійний аналіз та контроль за складом, структурою та рухом фінансових ресурсів, для визначення їх раціональної структури і обсягу. Аналізуючи різні методики, виберемо найнеобхідніші фінансові показники та розподілимо їх на групи за значеннями. Ми вважаємо, що для оцінки фінансового стану м'ясопереробних підприємств на першому місці – активи, оцінка яких використовується для розрахунку показників ліквідності та платоспроможності; далі показники рентабельності; III – фінансова стійкість; IV – ліквідність підприємства в цілому. Всі показники діяльності підприємства можна поділити за рівнем ієрархії і до нижнього рівня віднесемо прості показники, які можуть розраховуватися в абсолютному чи відносному виразі. Для отримання комплексної оцінки, яка характеризує діяльність підприємства в цілому, необхідно робити поетапний перехід від оцінки показників нижнього рівня ієрархії до вищого [2]. Як комплексну так і підсумкову оцінку діяльності підприємств отримують шляхом синтезації оцінки попереднього рівня на основі застосування різного роду середніх. Коли комплексна оцінка використовується для характеристики діяльності підприємства в цілому, то підсумкова – характеризує окремі його сторони, певні блоки. Аналізуючи методичні підходи діагностики економічної діяльності підприємства, можна виділити основні. Серед них є агрегатний, коефіцієнтний та інтегральний підходи, математичний та графічний методи. Основою агрегатного підходу є розрахунок агрегатів на базі фінансової звітності, і далі створення балансової моделі оцінки фінансової стійкості

підприємства. Сутність коефіцієнтного підходу полягає у розрахунку відносних показників. Інтегральний підхід використовують для отримання загального висновку на основі застосування спеціально розроблених економіко-математичних моделей. Остаточний висновок робиться при розрахунку цифрових значень, тобто при використанні математичного методу. І графічний метод, переважно використовується як допоміжний, він передбачає поділ показників на певні сегменти. Необхідно відмітити, що вказані методи діагностики є загальними, тому використовуючи їх на підприємствах потрібно адаптувати до відповідної сфери діяльності функціонування підприємств. Щодо закордонного досвіду відомо, що на підприємствах, для оцінки його фінансового стану найбільше застосовуються математичні моделі. На їх основі проводять інтегральну оцінку і формують узагальнений показник фінансового стану підприємства. Найбільшу уваги серед таких моделей дістали моделі Альтмана, Ліса, Таффлера та Чессера [3]. Обгрутувати їх широке використання у міжнародній практиці можна такими перевагами: при розрахунку даних моделей використовується невелика кількість показників, що дає можливість дістати більш точні результати за незначних витрат трудомісткості; всі дані для розрахунку показників відображаються в основних формах фінансової звітності, тому є легко доступними для використання; за допомогою даних моделей, можливо продіагностувати стан підприємства, а також визначити ризик настання банкрутства, зону ризику. В Україні застосування таких моделей не дасть точного результату, оскільки вони показують правильну оцінку лише в тих умовах, для яких вони розроблені. Дані моделі доцільно було б використовувати за повної відповідності бухгалтерського обліку і показників міжнародної практики та стабільної діяльності підприємств.

Література:

1. Партин Г.О. Фінанси підприємств : Навчальний посібник. – К. : Знання, 2006. – 379 с.
2. Руда Р.В. Оцінка фінансового стану підприємства : сутність та необхідність [Електронний ресурс] / Р.В. Руда // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2010. – № 1(9). – С. 61–65. – Режим доступу : <http://koris.com.ua/other/16818/index.html>.
3. Пріоритети та перспективи покращення оцінки фінансового стану підприємства [Електронний ресурс] // Якісна економічна теорія. – Режим доступу : <http://www.uaeconomic.com/ulens-1386-1.html>.